

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ἐκ τοῦ Ἰκονογράφου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθῶς καίτοι ἐκ τῆν χώρην ἡμῶν ἐπιγενομένη καὶ ἐκ τῶν Οἰκουμένης Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἁριστῶν καὶ χρησιμῶν ἐκ τῶν παιδῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐτησίᾳ, δρ. 35. Ἐξαμήνου δρ. 19. Τριμήνου δρ. 10.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἀγγλίας Γρ. Δ. 50. Ἄγ. Ἰσπανίας, Κούβου καὶ Λατικῶν Ἀμερικῶν ἀσίνια 1 Ἀμερικῆς νότιας, 4. Ἀσικῶν χωρῶν ἡμῶν Γαλλικῆ 25. Ἐξέμηνοι καὶ Τριμήνοι ἀναλόγω.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ, 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ—ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1η οὐνομήποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδουαίδου δρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'—Τόμος 30ος

Ἐν Ἀθήναις, 28 Ἰανουαρίου 1923

Ἔτος 46ον—Ἀριθ. 9

Ἡ ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

[Μοδιάρθρημα ὑπὸ MARIE GIRARDET]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ' (Συνέχεια)

Ὁ ἀντιβασιλεὺς καθύψησε τὸ κεφάλι.

—Μία βασίλισσα δὲ ζητεῖ ποτὲ συγγνώμη, εἶπε. Χάνεις ἕναν ἔξοχο συνεργάτη. Πρέπει νὰ βρῆς ἄλλον.

Ἄλλ' ἄξια ἄλλας ἄλλες ἄλλες.

—Τὸ κάτω-κάτω, ἐπρόσθεσε, ὑπάρχουν πολλοὶ οἰκονομολόγοι στὸ Βασίλειο. Εἶναι θέση ζηλευτῆ, θὰ βροῦμε δέκα ἀντι γιὰ τὸν ἕνα ποῦ χάνουμα...

—Ἀλήθεια, θεῖς μοι; ρώτησε ἡ Ἡ Ζίνα κάπως ἀνησυχῆ.

—Ἐχω πεποιθήση, ἀπάντησε ἡ συχὸς σχεδὸν ὁ πρίγκηψ.

Κι' ὅπως ἔδρανε πάντα, ἐμπιστεύθηκε καὶ τώρα στὴν καλὴ τὴν κόρη νὰ νικήσῃ καὶ αὐτὴ τὴ δουλειά.

Ἵσως θάκανε καλύτερα ν' ἀκούσῃ τὴν ἰδέα τῆς Ζίνας καὶ νὰ ἐκθέσῃ στὸ βασιλεὺς τὰ πράγματα ὅπως ἔγιναν. Μὰ ὁ πρίγκηψ δὲν ἤθελε νὰ ταπεινώσῃ τὴν ἀνεψιά του.

Ἀπὸ τότε ἡ μικρὴ Βασίλισσα ἔ-

δειχνε περισσότερὴ σοβαρότητα. Ἀφειωγόταν στὰ μαθήματά της, δὲν γελούσε μπροστὰ στοὺς καθηγητὰς της καὶ προσπαθοῦσε νὰ ἐννοῆ ὅ,τι τὴν ἐδίδασκαν.

Ἄν τσελιῶνε τώρα ὅπως-ὅπως τὰ θέματα της, τὰ ἔγραφε μὲ πολλὴ προσοχή, τὰ ξαναδιαβάζε καὶ δὲν εἶχε ἔφευγε λάθος.

Ἐνα μάθημα μάλιστα τῆς κινώσεως ζητήτατο ἄδιαφορο: ἡ σύγχρονη Ἱστορία. Ὁ καθηγητὴς τῆς διηγόταν μερικὰς ἱστορικὰς λεπτομέρειες ποῦ τὴν ἐγοῦτασαν.

Ἐπρόκειτο γιὰ τὴν Ἱστορία τῆς χώρας της. Μὲ τὴν ἐδκαίρια αὐτὴ ἔμαθε καὶ κάτι ποῦ ὡς τώρα τῆς τῶχαν κρύψει: ἔμαθε ὅτι ὑπῆρχε μιὰ οἰκογένεια, ποῦ διεδικώσε δικαιώματα στὸ θρόνο τῆς Βαλκανίας.

Τὰ δικαιώματα ἡμῶς αὐτὰ ἦταν τόσο ἀμφίβολα, ὥστε μερικοὶ δὲν τὰ παραδεχόνταν καθόλου.

Ἡ πρίγκηπικὴ οἰκογένεια Ἰσλαῶν—ἔτσι λεγόταν—αἶχ' ἐξορίσθη ἀπὸ πολλὸν καιρὸ καὶ εἶχε ἐγκατασταθῆ στὴ γαλλικὴ Ἑλβετία, χωρὶς ποτὲ νὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ ξαναρθῆ στὴ Βαλκανία.

Ὁ πρίγκηψ Ἰσλαῶν εἶχαν ἀραγε χάσει καθ' ἐλπίδα, ἡ περιμέναν καμμιάν ἀντικὴ ἐδκαίρια γιὰ ν' ἀρπάζουν τὴ βασίλεια καὶ νὰ διώξουν τὴ Ζίνα; Ποιὸς μπορούσε νὰ ἔβρῃ!

Ἐτσιμὴ νὰ κλάψῃ, ἡ Ζίνα φιδόρισε:

—Ὅπως ἔχω ἐχθρούς, κόρις Φέλδ; Ἀπὸ τὴν ἀσέφη ποτὲ δὲν τὴν ἔκαμα...

—Δὲν εἶναι προσωπικοὶ ἐχθροὶ τῆς Μεγαλειότητος Σας, ἀπάντησε ὁ πρίγκηψ. Εἶναι ἄνθρωποι ποῦ θέλουν νὰ καθιστανται στὸ παλάτι καὶ νὰ βασιλεύουν αὐτοὶ. Μὰ ἡ Μεγαλειότης Σας δὲν πρέπει ν' ἀνησυχῆ; φρονεῖται καλά.

—Καὶ ποὺς θὰ τοὺς ἐμποδίσῃ αὐτοὺς τοὺς Ἰσλαῶν νὰ μποῦνε στὸ



Ἄχ, τὰ περισσότερα μου, τὰ περισσότερα μου!... (Σελ. 57, στ. α')



Ὁ διακοιμῶν ἀπομακρύνθηκε μὲ τὸ πρόσωπον κεινὸν ἀπὸ χαρὰ... (Σελ. 50, στ. α')

παλάτι μου καὶ νὰ μὲ διώξουν ντροπισομένη;

—Πρῶτα-πρῶτα ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ Σας.

—Χμ... λέτε;

—Ἄ, ὁ λαὸς λατρεῖ τὴ Μεγαλειότητά Σας! Ὑστερα ἐπάρχει στρατός... Ἄν ἐκφευθῶμε ἔτσι, τότε ποιὸς ἐμποδίζει τοὺς λοπποδέτες νὰ μποῦν στὰ σπείρα τοῦ κόσμου καὶ νὰ κάμωσαν αὐτοὶ τὸ νοκοκέρη; Ἄν κανένας κίνδυνος ἀπειλήσῃ ποτὲ τὴ Βασίλισσα, ἔλος ὁ λαὸς θὰ σηκωθῇ στὸ πόδι γιὰ νὰ τὴν φρουρήσῃ.

Ὁ καθηγητὴς ἐξαικολούθησε τὸ μάθημα, μὰ ἡ Ζίνα δὲν ἀκούγε πιά.

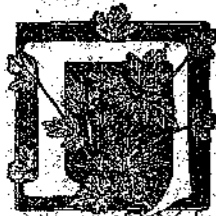
Ἐφινικά καὶ ἀπότομα τὸν ἀποπήρη:

—Κόρις Φέλδ, μὲ πονοκεφαλιάσατε! Ἄν οὐκ ἐδχαριστῆ νὰ μὴ χάνετε οὐτε λεπτὸν ἀπὸ τὴν ὥρην σας, μείνετε ἔδω, εἶτα ἐλεδθερος. Μὰ ἐγὼ οὐκ ἐφίνω.

Ἡ κορις Ροζερὸνε θέλησε κατὶ νὰ πῇ. Μὰ ἡ Ζίνα τὴν ἔκοψε ἐστὰ-ἐστὰ:

—Μία Βασίλισσα κάνει ὅπως τῆς ἀρέσει!..

ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΜΑΣΚΑΡΑΔΕΣ



Αγαπητοί μου, ΑΙΔΙΚΟ Πνεύμα πού δέν τό εστειλε άκόμα κανείς στή Διάπλασι: «-Μπιά! γιατί φέτος είσαι νωρός οί Άποκριτές: -Μά είναι μέ τό Νίο Ήμερολόγιο πού θαρχίσουμε από 1ης Μαρτίου!... Με τόν ίδιο τρόπο θα μπορούσε να δικαιολογηθή και τό Πάσχα πού έρχεται τόσο βιαστικά: 26 Μαρτίου θα λήη τό Πάλο Ήμερολόγιο, μά τό Νέο θα λήη 8 Άπριλίου. Όπωςδήποτε, όλα μας φέτος βιαστικά. Μόλις πέρασαν οί γιορτές, γά ά μέσως οί Άποκριτές. Χωρίς να αναμένουμε και χωρίς να τό καταλάβουμε. Έγώ τουλάχιστον, με μεγάλη μου έκπληξη, την περασμένη Κυριακή τό μεσημέρι, στό Ζάππειο, είδα άξαρνα κι' ένα μικρό, τοσοδύη μασκαρά...

Αγοράκι ήταν και φορούσε δλοπράσινα. Κι' έτσι μικρό, χαριτωμένο, με τό κόκκινα μαγουλάκια του, με τό γαλατά του μάτια, με τό άσπρο μυτερό καπέλλάκι του, με τό χρυσά του κουδουνάκια και παντού άλλου πράσινο, μέσ' στην ήλιοφώτιση προσάδα του πάγκου, έμοιζε κι' αυτό με άνθισμένο φυτό. Μά φυτό ζωτανό, πού έτρεχε, και φώναζε, και γελούσε, κι' έκανε τό κουδουνάκια του να φίνοννε ένα γλυκίσιο ήχο, κι' έδειχνε σ' άλλους χαρούμενο τό θαυμάσιο άνθος του, τό ξανθό του κεφάλι...

Μού φαίνεται πως σάς τό είπα κι' άλλη φορά: Στην πατρίδα μου, όταν βλέπαμε τόν πρώτο μασκαρά της χρονιάς, ψιθυρίζαμε ένα έξομο: «Σίδερο τό κεφάλι μου, κοφίνι τό δικό σου!» Άλλοίωτικά «δέν πήγαινε γούρι». Άλλά πού να τόλμησώ να σκεφθώ τέτοιο πράγμα μπροστά στον χαριτωμένο έκείνο πράσινο μασκαράζικο! Απεναντίας, τό θεώρησα «γούρι» πού αυτών πρωτόβλεπα φέτος, έτσι άμορφο, κι' όχι σέ κανένα βρώμικο δρόμο ή σέ κημιά πνηρηή σάλα χοροδύ, άλλα σ' ένα πράσινο κι' ήλιοφώτιστο πάγκο, γεμάτο λουλούδια και παιδίδια. Έπειτα ο καίμενος μου δέν φορούσε ούτε μάσκα. («Όχι μόνο γιατί ήταν μικρός, παρά και γιατί ή μάσκα άπαγορεύτηκε από την Άστυνομία») Είπα λοιπόν μέσα μου με χαρά: «Μπιά! από τώρα: «Και τού χρόνου! Σίδερο-κέφαλος!» Κι' αντίθετα!...»

Όταν σου εύηχολικό, Εύγενεσία κάνε. Κι' αν έτσι τόν έκδικητής. Ψηλότερά του θα σταθής Κι' όλοι θα σέ τιμάνε

Όσο δ' τρελλός κουδουνάτος (κουδουνάτους λένε σέ πολλά μέρη τούς μασκαράδες, κι' ως μίην έχουν κουδούνια) δέν έπανε να τρέχη, να φωνάζη, να γελή, να πειράξη τίλλα παιδάκια, να χαλά τόν κόσμο. Και κάποιος δίπλα μου είπε: «Ίδες τό πράσινο διαβολάκι!» Άμέσως ή φράση αυτή μου θύμισε κάποιον φίλο μας με τό ψευδώνυμό του «Πράσινος Διάβολος». Και συλλογίσθηκα πως και τό ψευδώνυμο δέν είναι άλλο παρά μία μάσκα και μία άποκριτική στολή. Στο σαλόνι της Διαπλάσεως, πού έχει μία αιώνια Άποκριά, οί μικροί της φίλοι μπαίνουν μασκαρεμένοι. Κανείς δέν ξέρει ποιού είναι, τι είναι, πώς τούς λένε, τι ξέρουν, τι κάνουν. Και κείνος προσπαθεί να τί μανιεύση αυτά όλα από τή μάσκα π' δια-πλάσι και τήν άποκριτική σι ή. Έπειτα από τό λόγια και τό καμ ματα.

Τό ίδιο δέν γίνεται και σιάληθινά σαλόνια της Άποκριάς; Γι' αυτό οί άνθρωποι πηγαινουν έκεί όσο μπορούν πιο καλά, πιο κομψά, πιο καλαίσθητα μασκαρεμένοι. Κανένας δέν θα πριχδεχόταν να παρουσιασθή μασκαράς ούτε με κομψά ούτε με υπερβολικά και γελοία φορώματα. Διαλέγει τή μάσκα του, διαλέγει τό δόμνμό του, τήν πνευροτόστικη φορεσιά του, τήν άρλεκίνικη ή τή φανταστική. Γιατί ξέρει πως αυτά είναι ή σύστασή του, άπ' αυτά θα κίμη στους άλλους καλή, κακή ή μηδαμινή εντύπωση. Κι' αυτό μόνο για μερικές ώρες. Κρίνετε λοιπόν και φαντασθήτε πόσο προσεκτικότερα πρέπει να διαλέξη κανείς τό ψευδώνυμό του, πού μ' αυτό θα έμφανίζεται όλοχρονίς και πού θα τού μείνη, θα τού κολληθή ύστερα σάν όνομα!

Πολλές, πολλές φορές σάς τό σύστησε ή Διάπλασι: Διαλέγετε άμορφα, εύηχα, σύντομα, ποιητικά ή νόστιμα, άσπείτα ψευδωνυμικά. Άποφύγετε τά μακριά, τίς σαργινιαποδορούσες, τά βάνουσα, τά πρόσονχα, τά γελοία και τανατάλληλα για τήν ήλικία σας... Τι νόστιμο ψευδωνυμικό πού είχε ο μικρός μασκαράς πού είδα τήν περασμένη Κυριακή στό Ζάππειο! Και τί ώρατο ψευδώνυμο πού έχει ο μικρός μας φλος πού θύμιζε, ο Πράσινος Διάβολος...

Σ' όποιον σου προξενεί κακό, Όταν σου εύηχολικό, Εύγενεσία κάνε. Κι' αν έτσι τόν έκδικητής. Ψηλότερά του θα σταθής Κι' όλοι θα σέ τιμάνε

Ο ΒΡΑΧΟΣ ΤΩΝ ΓΛΑΡΩΝ

(Μυθιστόρημα τού Άκαδημαϊκού JULES SANDEAU

Σ'. (Συνέχεια)

Ναι, κι' ούτως άκόμα ο γενναίος έχασε για λίγο τή ζωηρότητά του και τό θάρρος του κι' ήταν έτοιμος να προτείνη μία τροπολογία στην πρόταση τού Άγκιστη: πως αν δηλαδή τούς άνάγκαζε ή πείνα να ρίξουν κόμμο, ο καπετάνιος είχε τό δικαίωμα να μίην πιάση.

Άξαφνα όμως τό συμβόλλιο άλλαξε γνώμη κι' όλοι μαζί, σύμφωνοι, φώναζαν με άγανάκτηση:

«Όχι, όχι! Καλύτερα να πεθάνουμε τής πείνας παρά να φαγωθούμε σάν άνθρωποφάγοι! Κίτω ο Άγκιστης, κίτω!»

Μπα! έκαιε ο Άγκιστης, χωρίς να παραβή καθόλου έτσι φαγώθηκε κι' ο καπετός μου τόν κίτρο πού ναυάγησε ή «Μέδουσα». Τοβασο ο κόμπος κι' οί άλλοι ναυαγοί τόν έφαγαν.

«Σκαμνάκι! φώναζε με θυμό ο Κουπιός. Φτάνει πιά!... Η πρότασις άπεργίφθη ταμψηφεί! Έλα σέ, Πλημμύρη, πές μας τή γνώμη σου.»

«Έγώ, άποκριθήκα θαρρετά ο Πλημμύρης, δέν ξέρω πολλά πολλά. Ποτέ μου δέν χαλώ τήν καρδιά μου για τό τίποτα και δέν χάνω τόν καιρό μου με λόγια. Η ιδέα μου είναι πως πρέπει να φύγουμε από δω μία ώρα άρχύτερα, να πάμε στα σπιτάκια μας πριν τό καταλάβουν οί γονείς μας πως λείπουμε, να ρίξουμε στό στόμα ή, τι βρεθή και... να γυθούμε κρυφα-κρυφά στα κρηβάτακια μας. Αν κανένας άλλος έχη να πη τίποτα καλύτερο, άς τό πη.»

Όσο ή γνώμη τού Άγκιστη δσοχρέστηκε τό συμβόλλιο, άλλο τόσο τό εύχαρίστησε ή γνώμη τού Πλημμύρη. «Ήταν τόσο άπλη κι' είχ' έκπρασθή με τόσο άπλη κι' άφελή λογιά! Τά παιδιά ανακουρίστηκαν, ένθουσιάστηκαν και τήν έφήριζαν «δολοφοναδόν».

Εύρε τού Πλημμύρη! φώναζαν. «Ο Πλημμύρης τα είπε καλύτερα άπ' όλοι! Τή γνώμη τού Πλημμύρη πρέπει να παραδεχτούμε! Ζήτω τού Πλημμύρη! Ζήτω!»

Πολύ καλά! τά ούόμα! Η πρότασις έγενε δεκτή ταμψηφεί. Ησυχία τώρα!

Αυτά τά είπε κάπως φοχρή ο καπετάν-Κουπιός. Γιατί ο θρίαμβος αυτός τού Πλημμύρη, πού δέν τόν περιμένα ποτέ, τόν έκίτρανε άρχυτά και τόν έκαιε να σκεφθή τι έφήμερο πράγμα πού είναι ή σβουσία κι' ή άγάπη τού πλήθους. Νά, τό συλλογή έκείνο πρδ ο λίγης ώρας άκόμα, με τόσο ένθουσιασμό, τόν είχε άνακηρύξει καπετάνιο.

και τώρα πάλι δέν τώχε για τίποτα να τόν κατεβάτη, για να βάλη στή θέση του τόν Πλημμύρη...

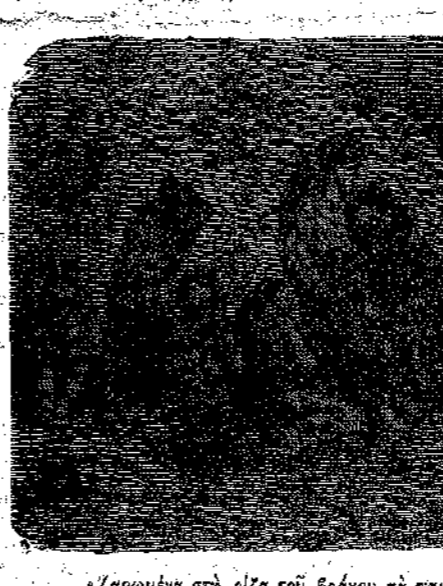
Ο Κουπιός λοιπόν άρχισε να τρέμη μήπως χάση από τά χέρια του τήν έξουσία και, για να μη τού συμβή αυτό τό δουτάρεστο και ταπεινωτικό, σέφθηκε πως ήθελε ή στιγμή να φωνή τολμηρός. Ξανάπε λοιπόν μία-μία όλες τίς γνώμες πού είχαν προταθή κι' έδειξε πού ήταν άκατόρθωτες όλες, ανεφάρμοστες, άκατάλληλες και γελοίες. Τή γνώμη μάλιστα τού Πλημμύρη τήν έκαιε κουρέλι!

«Μά τό ναί, είπε και ποιός δέν τό ξέρει πως τό καλύτερο είναι να φύγουμε από δω-πέρα; Δέν μάς λες όμως, κόρη Πλημμύρη, και τί πρέπει να κάνουμε; πως να τό καταφέρουμε;... Έλά ναί! έδώ σέ θέλω!... Έδώ σέ θέλω κάβουρα, να πηδάς στα καρβουνα, όπως λέει κι' ο παππούς μου!»

«Α, όσο γι' αυτό... όσο γι' αυτό... έτραβήκα ο Πλημμύρης, πού άρχισε να τά χάνη, δλέποντας πως ή γνώμη του ήταν γελοία.

Και σάπιας. «Έτσι ή; ήθελες λοιπόν να μάς κοροϊδεύης; φώναζε με θυμό ο Κουπιός καθώς είδε τόν Πλημμύρη να τά κατεβάζη χωρίς να λήη τίποτα. Κοροϊδία ήταν αυτό; Τότε, κύρ Πλημμύρη μου, να με συμπαθήσης να σοβ πώ πως δέν διάλεξες τήν ώρα... Αν πάλι τά είπες με τό σωστά σου, να με συμπαθήσης πάλι, κύρ Πλημμύρη μου, να σοβ πώ πως τέτοια κουταμάρα δέν πιστεύω να τήν είπες ποτέ άνθρωπος. Έδω τόν κόσμο, ούτε θα τήν πη ποτέ κανείς!»

Ο Πλημμύρης συνήλθε λίγο και, χωρίς να κουνηθή καθόλου από τή θέση του, είπε με περιφρόνηση: «Ας τά λόγια τώρα! Τά πολλά λόγια είναι φτώχεια, λέει κι' ο δικός μου ο παππούς.»



Λαρωμένα στή ρίζα τού βράχου τά παιδιά... (Σελ. 60, σ.γ.)

μου ο παππούς. Μόνο πές μας τή γνώμη τή δική σου.

«Λοιπόν άκούστε τή φώναζε ο Κουπιός. Ας φάξουμε πρώτα όλοι στις τσέπες μας να βρούμε σπύριτα!»

Τά παιδιά φάγτηκαν καλά, μά δε βρήκαν παρά τρία σπύριτα όλα-όλα... Γιατί οί γονεϊστούς άπαγόρευαν άδοστηρά να τιάνον σπύριτα ή να τά έχουν στην τσέπη τους.

«Και τώρα, έξακολούθησε ο καπετάν Κουπιός σέ τόνο στρατιωτικού παραγγέλματος, με τό σκενιδι τής βάρκας μας θα φτιάσουμε, έχη σχεδία όπως είπες κάποιος, αλλά μία στίβα και θα τής δάλομε φωτιά, νύναφη φλόγα μεγάλη, τόσο μεγάλη, πού να φαίνεται δέκα μίλια μακριά στή θάλασσα. Τά περαστικά καράβια, όταν ίδουν αυτή τή φωτιά, δέν θα ποδν βέβια πως έκιασε καμμία καμινάδα ή πως κίγεται ο βράχος, παρά θα καταλάβουν πως είναι σημείο κινδόνου και θα τρέξουν. Στο άναμετασό, έμεις έδώ, τριγύρω στή θράκα, σάν τό άρνι στή σούβλα, θα ζεσταίνουμε τά παγωμένα κουκαλάκια μας, με τήν ήσυχία μας, άντι να χροπούμε τίς φτέρνες μας χάμω, για να ξεμουδιάσουν τά πόδια μας. Και θα περιμένουμε. Δέν γίνεται να μίην ίδουν τή φωτιά και να μίην έρθουν έδώ να μάς πάρουν.»

Μαντέετε τήν έντύπωση η αότης της όμιλιας. Καί Χαιρομέρης,

και Φουκιώτης κι' Άγκιστης έκλιναν τόν αδχένα. Όλοι έπαίνυσαν τήν εδφοστάτη γνώμη τού καπετάνιου. Η ιδέα προπάντων πως σέ λίγη ώρα θα είχαν φωτιά να ζεσταίνονται, ένθουσίασε τά παγωμένα παιδιά.

«Μπράβο! εύγα! έφώναζαν. Ζήτω τού Κουπιά.»

«Έτσι ή έξουσία, πού κινδύνευσε μία στιγμή να τή χάση, έμεινε πάλι στα χέρια του.»

«Και τώρη έμπρός! έπρόστασε. Όλοι στό κατάστρωμα! Όλη ή τυύρμα στή δουλειά!»

Και με τήν άστροφεγγιά, άκολουθούμενος κι' άπ' όλη τήν παρέα, πήγε ίσια στή βάρκα, —τή βάρκα έκείνη πού τήν είχε κυβερνήσει τόσο περιφημα, ώστε δρισκόταν τώρα πλαγιασμένη στα ρηγά, όπου είχε πέσει και σπάσει τά πλεωρά της... Έφάξε αυτό τό σκελετό, με τήν έλπίδα να βρη τίποτα φαγώσιμο. Δέν βρήκε όμως παρά λίγα μάτσα στουπί, λίγα κουρέλια πιασωμένου πανιού, ένα μικρό τσακούρι και σχοινιά.

«Αλλά τίποτα στον κόσμο δέν είναι άχρηστα! (Έπεται συνέχεια) Μετάφρασις Η. Ι. Φ. και Γ. Σ.



Οί άλλοι μέζωναν τά κουμάτια και τά στίβα...»

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΣΑΝ ΤΙΣ ΒΑΡΚΟΥΛΕΣ

Σαν τις βαρκούλες τις μικρές που τρυφερά κινούνται...

Παρακαλώ σας, άγε μοι βαρύνοντι κ' άγερτα, λικνίσιε την άδούρβα...

Εάν το γλάρο το λευκό που άξέγνοιστος πετάει πάνω από τάχρια κώματα...

ΕΡΕΥΡΟΛΟΓΙΟΝ

I. Της έλλειδας τ' άστέρη

Κι άς αχίζει μου ή θλίψη την ψυχή... Σύννεφα μάρα άς θολώνουν το γαλάζιο τούρανο της χρώμα...

II. Ζωγραφιά

Σκυμμένη από παράθυρο, άδιάκοπα διαβάζει ή ξανθή παιδόουλα... Διαβάζει... Κι άζαφνα τό βιβλίο από τά χέρια της πέφτει...

ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Κλείετε μου δλουθε τά παραθύρα... Άφίσιε τό σκοτάδι ν' άπλωσθή στην κάμαρα και στην κλειστή βιβλιοθήκη...

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΕΝΑ

Στους βράχους της άκρογιαλιάς, βουβός, σκυθρωπούσιμος, ό πρόσφυγας τή θάλασσα...

Της άμορφης, μα άτυχης παρτίδας του ζητάει να βρή τους γαλανούς γιαιούς...

Μόνο τό κίμα έρχεται στα πόδια του και σπάζει, ένα σκοπό τονίζοντας μονότονο, τρελλά...

Και σκύφτει έκείνος με χαρά στο κίμα που άπ' τά μάχη του βράζεται ή παρτίδα του...

ΤΑ ΠΥΡΗΝΑΙΑ

Άπ' την ταράσσα του πύργου βλέπει κανείς όλη την περιοχή και σ' ό βάθος τά βουνά... Άναρτήση... Η καρδιά είναι δλόχαρη σ' αυτό τό άπέραντο εϊτί-σπασμα...

α σε όχθες που τις σκέπασε με άμμο... Διακρίνω μέσ' στα νερά, τους στύλους τους άφροσκαπεούς...

Οι σειρές των λόφων θαμπές κι ύγρες μακραινούν άπεριόροστα, κάτω άπ' τις διαπεραστικές άχρίδες που τις θαρραίνουν...

Τό χειμώνα που μου λέει πως άκόμα δεν είμαι παρά ένα μικρό παιδί, όταν καθισμένος κοντά στή φωτιά...

Κι ή βροχή άργοσταλάζει κι έχει άλλους τρόπους ύπαρχεις να κάμει...

Η ΠΑΠΙΑ

Περιπατούσαμε στην άκρογιαλιά, ό ένας κοντά στον άλλον... Ό ήλιος είχε βασιλέψει κι ή νύχτα άπλωσταν γύρω μας...

Ποι είναι; είπαμε κοιτάζοντας έρωτηματικά τή θάλασσα... Νά εκεί, Ένα μέτρο μακρυνά άπ' την άμμο...

ΑΙ ΝΑ ΤΗΝ! είπαν μερικοί... Νά! Νά! σηκώνει τό κεφάλι της... Ένοείται, ότι η κοιλιά γινόνταν σε χαμηλό τόνο για να μην άκούσθ ή πάπια και φύγει...

Ας δοκιμάσουμε με τις πέτρες... Πάρτε από μία πέτρα και σιγά-σιγά προχωρείτε δυό βήματα... Έτσι κι έγινε...

Τό ξεροφάταμο κυλάει άναέμει... Έθνική Ένότης

ΒΡΕΧΕΙ

Βρέχει... Σιγαλά και μονότονα άργοσταλάει ή βροχή... Τί χαρά!... Στο ζεστό κρεβάτι μου ξεπλωμένος...

Τό χειμώνα που μου λέει πως άκόμα δεν είμαι παρά ένα μικρό παιδί, όταν καθισμένος κοντά στή φωτιά...

Κι ή βροχή άργοσταλάζει κι έχει άλλους τρόπους ύπαρχεις να κάμει...

Ο χειμώνας, ό γλυκός χειμώνας με τις τόσες φιορφιές, νας με τις τόσες φιορφιές...

ΑΝ ΚΟΛΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τό παράπονο του Τοτόου... Μαριμιά, ό δάσκαλος μου έλεπε πως θα μου βάλει ένα μεγάλο βαθμό και μου βάλει ένα 8 που μόλις φαίνεται!

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τό παράπονο του Τοτόου... Μαριμιά, ό δάσκαλος μου έλεπε πως θα μου βάλει ένα μεγάλο βαθμό και μου βάλει ένα 8 που μόλις φαίνεται!

Η κυρία... Η μικρή Καλλιόπη... Η κυρία, δεν κιδόμουνα... Έστλή έκδ του Σάβ...

Τό πρώτιστον καθήκον του καλού συνδρομητού είναι ή έγκρισις άναστάσεις της συνδρομής του.

ΜΑΝΑΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΑΛΑΣΕ"

Αθήναι, 28 όδδς Έθρηπίδου την 24 Ιανουαρίου 1922

ΤΟ ΞΕΣΠΑΘΜΑ ηγείται άκομα καλά... Καθ έδδομαθα, χωρίς στίς έέρ-εις των καλών μου φίλων, έγγραφάροι και κάμποσοί νεοί συνδρομητάι...

Όχι δά, Κεραυνόβόλι Έσπερη, από τόρα δεν μπορώ να δημοσιεύω Έγκυκλοπαιδεία... Πρέπει να τελειώση πρώτα τό ένα μυθιστόρημα...

Ναι, Παντοχού Παρών, τώρα μπορεί να ξαναστίλεις κομμάτι για τή Β' Τριμηνια... Διαγωνισμό Άσκήσεων θα προκηρύξω γρηγορά για τή Β' Έξαμηνια του 1923...

Όστε τό μαγικό ραβδί σηκώνηκε, Νεφέλη, τότερο τελείωσε και, ύστερα από δυό χρόνια, ερθήσε και στον τόπο σου...

Έλλάς των Όσειρων, πολύ με συγκίνησε τό όρατό σου γράμμα με τήν ώραία εϊδή... Έπρεπε να υπάθισε ή τή το παλιό έκείνο με τις 3 δραχμές...

Έλλάς των Όσειρων, πολύ με συγκίνησε τό όρατό σου γράμμα με τήν ώραία εϊδή... Έπρεπε να υπάθισε ή τή το παλιό έκείνο με τις 3 δραχμές...

Έλλάς των Όσειρων, πολύ με συγκίνησε τό όρατό σου γράμμα με τήν ώραία εϊδή... Έπρεπε να υπάθισε ή τή το παλιό έκείνο με τις 3 δραχμές...

Έλλάς των Όσειρων, πολύ με συγκίνησε τό όρατό σου γράμμα με τήν ώραία εϊδή... Έπρεπε να υπάθισε ή τή το παλιό έκείνο με τις 3 δραχμές...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ.Σ.Σ.

Άπό τό κομμάτι που έλαβα τήν έδδομάδα αθήνη, διά τήν Β' Τριμηνια του 1923...

Άπορρίπτονται: «Η μητέρα του Μαργαρομένου Βασιλιά... Δεν είναι πρωτότυπο... Φαίνεται σαν κακομεταφρασμένο από τό γαλλικό... Άν ήταν τουλάχιστο σε άπλοστο γλωσσά...

Όχι δά, Κεραυνόβόλι Έσπερη, από τόρα δεν μπορώ να δημοσιεύω Έγκυκλοπαιδεία... Πρέπει να τελειώση πρώτα τό ένα μυθιστόρημα...

Ναι, Παντοχού Παρών, τώρα μπορεί να ξαναστίλεις κομμάτι για τή Β' Τριμηνια... Διαγωνισμό Άσκήσεων θα προκηρύξω γρηγορά για τή Β' Έξαμηνια του 1923...

Όστε τό μαγικό ραβδί σηκώνηκε, Νεφέλη, τότερο τελείωσε και, ύστερα από δυό χρόνια, ερθήσε και στον τόπο σου...

Έλλάς των Όσειρων, πολύ με συγκίνησε τό όρατό σου γράμμα με τήν ώραία εϊδή... Έπρεπε να υπάθισε ή τή το παλιό έκείνο με τις 3 δραχμές...

Έλλάς των Όσειρων, πολύ με συγκίνησε τό όρατό σου γράμμα με τήν ώραία εϊδή... Έπρεπε να υπάθισε ή τή το παλιό έκείνο με τις 3 δραχμές...

Έλλάς των Όσειρων, πολύ με συγκίνησε τό όρατό σου γράμμα με τήν ώραία εϊδή... Έπρεπε να υπάθισε ή τή το παλιό έκείνο με τις 3 δραχμές...

Έλλάς των Όσειρων, πολύ με συγκίνησε τό όρατό σου γράμμα με τήν ώραία εϊδή... Έπρεπε να υπάθισε ή τή το παλιό έκείνο με τις 3 δραχμές...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ.Σ.Σ.

Άπό τό κομμάτι που έλαβα τήν έδδομάδα αθήνη, διά τήν Β' Τριμηνια του 1923...

Άπορρίπτονται: «Η μητέρα του Μαργαρομένου Βασιλιά... Δεν είναι πρωτότυπο... Φαίνεται σαν κακομεταφρασμένο από τό γαλλικό... Άν ήταν τουλάχιστο σε άπλοστο γλωσσά...

Όχι δά, Κεραυνόβόλι Έσπερη, από τόρα δεν μπορώ να δημοσιεύω Έγκυκλοπαιδεία... Πρέπει να τελειώση πρώτα τό ένα μυθιστόρημα...

Ναι, Παντοχού Παρών, τώρα μπορεί να ξαναστίλεις κομμάτι για τή Β' Τριμηνια... Διαγωνισμό Άσκήσεων θα προκηρύξω γρηγορά για τή Β' Έξαμηνια του 1923...

Όστε τό μαγικό ραβδί σηκώνηκε, Νεφέλη, τότερο τελείωσε και, ύστερα από δυό χρόνια, ερθήσε και στον τόπο σου...

Έλλάς των Όσειρων, πολύ με συγκίνησε τό όρατό σου γράμμα με τήν ώραία εϊδή... Έπρεπε να υπάθισε ή τή το παλιό έκείνο με τις 3 δραχμές...

Έλλάς των Όσειρων, πολύ με συγκίνησε τό όρατό σου γράμμα με τήν ώραία εϊδή... Έπρεπε να υπάθισε ή τή το παλιό έκείνο με τις 3 δραχμές...

Έλλάς των Όσειρων, πολύ με συγκίνησε τό όρατό σου γράμμα με τήν ώραία εϊδή... Έπρεπε να υπάθισε ή τή το παλιό έκείνο με τις 3 δραχμές...

Έλλάς των Όσειρων, πολύ με συγκίνησε τό όρατό σου γράμμα με τήν ώραία εϊδή... Έπρεπε να υπάθισε ή τή το παλιό έκείνο με τις 3 δραχμές...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ.Σ.Σ.

Άπό τό κομμάτι που έλαβα τήν έδδομάδα αθήνη, διά τήν Β' Τριμηνια του 1923...

Άπορρίπτονται: «Η μητέρα του Μαργαρομένου Βασιλιά... Δεν είναι πρωτότυπο... Φαίνεται σαν κακομεταφρασμένο από τό γαλλικό... Άν ήταν τουλάχιστο σε άπλοστο γλωσσά...

Όχι δά, Κεραυνόβόλι Έσπερη, από τόρα δεν μπορώ να δημοσιεύω Έγκυκλοπαιδεία... Πρέπει να τελειώση πρώτα τό ένα μυθιστόρημα...

Ναι, Παντοχού Παρών, τώρα μπορεί να ξαναστίλεις κομμάτι για τή Β' Τριμηνια... Διαγωνισμό Άσκήσεων θα προκηρύξω γρηγορά για τή Β' Έξαμηνια του 1923...

Όστε τό μαγικό ραβδί σηκώνηκε, Νεφέλη, τότερο τελείωσε και, ύστερα από δυό χρόνια, ερθήσε και στον τόπο σου...

Έλλάς των Όσειρων, πολύ με συγκίνησε τό όρατό σου γράμμα με τήν ώραία εϊδή... Έπρεπε να υπάθισε ή τή το παλιό έκείνο με τις 3 δραχμές...

Έλλάς των Όσειρων, πολύ με συγκίνησε τό όρατό σου γράμμα με τήν ώραία εϊδή... Έπρεπε να υπάθισε ή τή το παλιό έκείνο με τις 3 δραχμές...

Έλλάς των Όσειρων, πολύ με συγκίνησε τό όρατό σου γράμμα με τήν ώραία εϊδή... Έπρεπε να υπάθισε ή τή το παλιό έκείνο με τις 3 δραχμές...

Έλλάς των Όσειρων, πολύ με συγκίνησε τό όρατό σου γράμμα με τήν ώραία εϊδή... Έπρεπε να υπάθισε ή τή το παλιό έκείνο με τις 3 δραχμές...

σου στον κόλπο μας) **Αφρόκρινο** (τά εστιαία εκ νέου ευχαριστώ πάρα πολύ) **Νυχτερίδα** (εστιαία και τώρα περιμένω το αποτέλεσμα του κηρύγματος) **Ελληνικό Ίδανικό** (ή τριμυρία μου τελειώνει την 29 Φεβρουαρίου για την Ελλάδα του Ημερολογίου, δεν ξέρω ακόμη τι θα γίνει) **Δοξαμένον Τσολιάν** (έχει καλώς) **Αμαδουδά** (οτι έρχόμενοι θα τα ποίμα) **Δόν Κιχώτην** (χαίρω πολύ για τη γιορτή, γράψε μου τίς μου φίλε) **Φασαρίαν** (ευχαριστώ για τα καλά λόγια) **Δωαγμένο Σμυρναϊκόπουλο** (δεν και άργά, τα ένκαρδια συλλυπητήρια μου δλαι αΙ παραγγελίαι έξετελέσθησαν κ' ευχαριστώ για όλα) **Ελένην Σηρίον** (εστιαία την 7 Ιαν.) **Θεόδωρον Αλεξ.** (έλαβα, ευχαριστώ) **Καπετάν Καρκαπέλην, Ζοζάναν, κτλ. κτλ.**
Ιούλιον Καισαρά, Χαμπίνι, Φιλέρημον (εστιαία.)
 Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 23 Ιανουαρίου, θάπαντήσω εις τό προσέχεις.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΩ 2) ου Διαγωνισμοί άδων. ΑΙ λόσοις έκαια μέχοι τής 21 Μαρτίου άλλα και κέρων τής προ-θορίας τούτης, έφ' όσων δέν θά έχων άμώρη άμωροσύνη.)

111. Δεξιγράφος

Ένας θεός άρχαίος.
 Κι' ένα μικρό λιμάνι
 Στη Μικρασία πόλη
 Έκαμαν μάνι-μάνι
 Εστάλη από Γ.Ι. Μανουσοπούλου

112. Στοιχειογράφος

Άνθος είμαι άπ' τα κοινά.
 Μ' άν μου βάλης και κεφάλι,
 Άκρωτήρι άπ' τα γνωστά
 Θά λήθς νά ξεπροβάλλη
 Εστάλη από τό Πελαγοπού

113. Μεταγραμμαισμός

Εβύστε Η και γράψτε Υ
 Για νά ιδής όλοι
 Πώς, από κοινά πουλί.
 Γίνεσαι μιά πόλη
 Εστάλη από τό Έλευθέριο Πουλί

114. Δίωγμα

Άν και πάντα ή ίδια μένω
 Και μέ ίδιο τονισμό,
 Τότα πράγματα σημαίνο:
 Πρώτα-πρώτα ένα θεσμό,
 Έπειτα ένα τόσο ξένο
 Και τό κρίτο... θηλυκό.
 Εστάλη από τό Φαριανό Ναυτοπούλο

115. Γωνία

- **** = Αύτοκράτωρ Ρωμ.
 - **** = Κράτος ευρωπαϊκόν
 - **** = Βασιλεύς Έβραίων
 - **** = Πτηνόν ύδροβιον
 - **** = Προφήτης
 - **** = Ηρώς όμηρικός
 - **** = Χώρα τής Έλλάδος
- Οι σταυροί καθέτως όμηρική βασιλεύσας.
 Εστάλη από τό Αφροστειαν. Κάρα

116. Κρυπτογραφικόν

- 12942567 = Νήσο; έλληνική
 - 2812 = Όργανον
 - 82167 = Εύτελής
 - 42567 = Κακόν
 - 523867 = Κολόν
 - 825367 = Κάρα τής ήμέρας
 - 742867 = Ίχθύς
- Εστάλη από Έμμ. Χ. Μανούλα

117-121 Μαγικόν Γράμμα
 Τη άνταλλαγή ενός γράμματος έκάστως των κάτωθι λέξων δι' ενός άλλου, πάντοτε του αυτού, νά σχηματισθούν άνευ άναγραμματισμού άλλαί τόσαι λέξεις:
Πάρος, τρέχω, άργός, διά, θό-λος.

Εστάλη από του Φοίβου Δ. Παζιγ
 122. Άκροστιχίς

Τών ζητουμένων λέξων.
 Άν πάρε τά κεφάλια.
 Νεώτερη Βασίλισσα
 Θά κάρης γάλια-γάλιο:

1. Θεός κάποιος των άρχαίων
2. Έν θηριόν τρομυρόν
3. Μία νήσο; στο Αιγαίον
4. Κράτος Άσιατικόν
5. Έδώ κάποια άντωνυμία
6. Πόλις εις τή Θεσσαλία
7. Είς Θηβαίος στρατηγός
8. Κ' ευρωπαϊκός... ποταμός.

Εστάλη από τό Κομνι
 123. Μικτόν

ιο - δλμ - ιαιι - μγλ - αι
 Εστάλη από του Ι. Γρηγοροπούλου

124. Γράφος

αφ	πα
αφ οι	αφ πα ει πα ΝΙ
αφ	αφ πα πα

Εστάλη από του Υιοθ της Αιολίδος
 Διά τους Γαλλομαθείς

125. Έπιγραφή

S I V E L
 A G E E S
 I M E L T
 R O I R D
 E M A L E
 Εστάλη από του Καρυδοκάστου

126-128 Cinéma - Rébus

1. Άνήρ, μαλακός, άστυνομία
 2. Κρίνος, εάπων
 3. Χίλια γαιδουράκια
- Έάν μεταφρασθούν γαλλιστι αΙ άνω λέξεις και προσερθούν γρήγορα, θάκουσθούν τρεις γνω-σταί πόλεις.

Εστάλη από του Ρεταίου
 ΛΥΣΕΙΣ

των Π. Άσκήσεων του φύλ. 41

- 579. Μοσχάριον (Μόσχα, Ρίον.)
- 580. Αύρα-σάφρα. - 581. Μίνωσ-όλιος. - 582. Η σκία.
- 583. Α Α Ν 584. Σ
- Ν Λ Ο Π Ε Σ
- Ε Κ Υ Δ Α Μ Ι Α
- Υ Π Ο Μ Ο Ν Η Δ Ε Ι Α Ι Ω
- Ο Η Ω [1. να ΜΩΣατ.
- Ρ Ν Ν κά. 2. ΑΪΩ.
- Κ Η Η Πος. 3. τα Ϊ.
- ΜΑΛάια. 4. Κυθωνία (Έλλη-νική) - 585-589. Διά του Α: μέ-λος, λάρος, άλλος, Αέρος (ή μέ-λος) εδω. - 590. Άγιστα τον πληθυνόν σου ως σεαυτόν. - 591. ΗΡΑΚΛΗΣ. Ηρα. Ρίς. Άμήν. Καστορίν, Λέων. Ηραϊτας, Σέ-μο; - 592. Μάτην οδδέν δ. Θε-δε και ή φάσις ποιεί. (Μάτι, νουδ έν οδδ, ως καίει, φης εις πί, οί) - 593. Ηέλαστ. Έλλάς.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διά 1 και 10 τό πολύ λέξεις με άλλα στοιχεία δε. 4 (τό έλάχιστον τί-μημα). Πέσαν τών 10 λέξων 40 λέξοι ή λέξις, με ποχία δε στοιχεία λεπτά 50. και με κεφαλαία ισπ. 60.
 Ό χωριστός στίχος δοκιμής 2.
 Η προκλησώμη είναι άπαραίτητη.

126
 ΕΛΠΙΔΟΠΛΕΧΤΗ ΠΟΡΦΥΡΑ.
 ΕΛΠΗΓΩΜΕΝΗ ΤΡΥΓΩΝ, ΙΩ-ΝΙΚΕ ΟΥΡΑΝΕ, ΠΟΛΥΒΙΕ, ΚΟΜΗΣΣΑ ΤΩΝ ΑΧΑΡΩΝ, ΙΔΑΝΙΣΜΕ, ΜΑΜΖΕΛ ΦΙΦΗ.
 Η έκτίμησή σας βαθειά με συ-κινεί...

ΗΛΙΟΓΕΝΝΗΤΗ Η
 Τριανταφυλλένια
 (ΚΓ' - 217)

Τρυγούδι τής Ένώσεως, Μελα-μυ Σκαλιώτακι, εις τή γιορτή σας πολλές εύχες.
 Αγγ. η: Κυπριοπούλα
 (ΚΓ' - 218)

Κατέρχομαι από φρεινό δημο-κρήφισμα με τό ψευδώνυμο
 ΑΠΤΕΡΟΣ ΝΙΚΗ
 Δανάη... Άσπασία Φορπόση, Νίσα Ιωαννίδου, θά με ψηφίση-τε; Έλλίζω ε; - Άπτερος Νίκη
 (ΚΓ' - 219)

Εισερχόμενος εις τον Παραδει-έσον τής Διαπλάσεως, χαιρετώ όλους και όλους, ιδιαιτέρως τήν
 Τζέννη Μέρως. Νικηφόρος
 (ΚΓ' - 220)

Τζέννη Μέρως, θερμός εύχας,
 Για τή μορτούλα σου.
 Νικηφόρος
 (ΚΓ' - 221)

ΕΛΠΙΔΟΠΛΕΧΤΗ ΠΟΡΦΥΡΑ
 Στο Δημοφηφισμα
 (ΚΓ' - 222)

Γάις Γράχης, χίλια ευχαριστώ δι' υποσηρήσειν. Διαπλασό-πούλα, θά μου χρισητε τήν ψή-φο σας; Άφρόκρινο
 (ΚΓ' - 223)

Διαβολόπαυδο, ευχαριστώ, άλλα δέν άνταλλάσοω. Μ.Μ. άνταλ-λάσοισι; Άπάνησα. - Νυχτερίδα
 (ΚΓ' - 224)

Πανταχού Παρών, ή σιωπή σου πείς άπαντησίον μου.
 πρώην ΙΑΒΕΡΗΣ
 (ΚΓ' - 225)

Αποτελέσματα Μ. Μ. Ιαβέρη:
 1ον) Τριανταφυλλένια, 2ον) Καρόλοτα, 3ον) Άλκης.
 (ΚΓ' - 226)

Εισερχόμενος στο Διαπλασιόκο-σμο, χαιρετώ όλους πέρα για πέρα.
 Χάιτε
 (ΚΓ' - 227)

ΑΡΧΙΔΙΑΒΟΛΟΣ
 ΑΡΧΙΔΙΑΒΟΛΟΣ
 (ΚΓ' - 228)

Διαπλασόπούλα, Διαπλασοπού-λες, άλληλογραφώ και άν-ταλλάσοω κάρτες. Γράματα: Jean Hadjnicolaou, Campo Cesari, Alexandria.
 (ΚΓ' - 229)

ΙΝΩ: Έδω; Και γευσιγονοπούλα; Όστερ άπ' τήν τρομερή Κα-ταστροφή! Άάκρυσσά.. Γιατί μου κρύβεστε; - ΑΦΕΛΗΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΠΑΙΣ
 (ΚΓ' - 230)

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ.
 Παιδιά, Συλλογισθήτε προσοδΰ ψηφίσητε, ότι υπάρχουν στον κόλπο μας:

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ
 ΕΘΝΙΚΟΣ ΠΟΘΟΣ
 ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

(ΚΓ' - 231)
 Λουλουδοσπαρμένος άς είναι, ΜΑΥΡΟΥΚΑ μου, δ καινούρι-ος δρόμος που χάραξε για Σέ-να ή τύχη. ΙΑΝΙΣΜΟΣ

(ΚΓ' - 232)
 Καρούμπα, Καρχαλίτος, Τριαν-ταφυλλένια, Ιαβέρη, Νόρμιο, Βεατρίκη, Ρίτα, Τηλόλυτε, Μπαρ-μπαντάνο, Μέμφος, Σμύρνη, Έ-παναστάτη, άνταλλάσοωμε Μ.Μ. μέσον Διαπλ.; Άπαντώ τάχιστα
 Άναξιδάτιο Τριανταφυλλο
 (ΚΓ' - 233)

ΤΟΜΟΡΦΟΤΕΡΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟ
 ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ
 (ΚΓ' - 234)

Απ' τό μαγειρείο του Συλλόγου Άναφανούμεν: Ζήτω ό <ΠΕ-ΡΙΑΡΟΜΟΣ> Κίρκη, νά σ' άνα-καλύψωμεν; - Τέσσερα Κάπτα, εύχαριστίας για τό κομπλιμέντο! Ό άρχιμάγειρος:
 Πανταχού Παρών
 (ΚΓ' - 235)

Ανταλλάσοω Μ.Μ., σ.ρ. και άλ-ληλογραφώ με συνδρομητάς Έβραϊκόμω, Έστωϊκόμω, Στελ-λατε όλοι και όδες. Περιμένω. Διοίς; Μυστηριώδη Βαρώνον, ρ.τ. Α' Ταχυδρομικόν Παράρτημα, Αθήνα.
 (ΚΓ' - 236)

εσκαπέτω! Χρόδρα; Κωνσταν-τινίδος; Μικρός Διπλωμάτης; Κριετής; Ιωνία, Γιανούλα; Κα-πετανάκης.
 Μυστηριώδης Βαρώνος
 (ΚΓ' - 237)

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
 Αποτελέσματα Έκτάκτου Δια-γωνισμοδ Καλλιτεχνικής Έκ-θέσεως: Βραβεύομεν τόν Κων-σταντινον Παπακρηαιόπουλον.
 Β' ΕΚΤΑΚΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
 Προκηρύσσομεν Διαγωνισμόν Καλλιτεχνικόν άγρόφων. Κάρι Ποστάλ. Βραβεία δύο. 1ον) Το-μος Διαπλάσεως Δευτέρας Περι-όδου 2ον) Τομος Ιερώτης Περιό-δου κατ' έξαλογήν. Δικαίωμα συμ-μετοχής δαχαρή. Διοίς; Άνέστην Κωνσταντινίδην, Πατήσια Αθήνας
 (ΚΓ' - 238)

ΑΝΘΕΜΙΣ - ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΕΝΙΑ
 Αφού έξορτες τόσο καλά ποία είμαι, γιατί δέν τό λέτε; Έμπρός! λίγο κουράγια, άν και άμφιβάλ-λω άν έξορτες ποίο είναι τό
 ΑΓΟΡΟΚΟΡΙΤΣΟ
 (ΚΓ' - 239)

ΠΠΟΥΤΕ, δέν είναι δικό μου τό ψευδώνυμον Έρωσ τής Κισσάστιας. Ός φαίνεται του ήρσαν αΙ άπαντήσεις μου τών Μ.Μ. και τās άντέγραψε. Όστε βλέπεις πόσον άδίκον ειχες νά είσαι υπερβέβαιος ότι ήμουν ένώ;
 ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΑΕΤΟΥ
 (ΚΓ' - 240)

ΗΡΩΑ ΤΗΣ ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ
 Φαίνεται πως άντέγραψες ά-παντήσεις μου τών Μ.Μ., ως βε-βαίοι δ' Ιππολύτους, και αυτό με κίμνει νά υπερηφανευώμαι, γιατί φαίνεται θά είναι άρετά έξο-πνες όστε ν' άντιγράφωνται.
 ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΑΕΤΟΥ
 (ΚΓ' - 241)

ΔΩΣΤΕ ΚΙ' ΕΝΑ ΨΗΦΟ ΣΤΟ
 ΑΓΟΡΟΚΟΡΙΤΣΟ
 ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ
 ΟΝΟΜΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑ